deArchitect

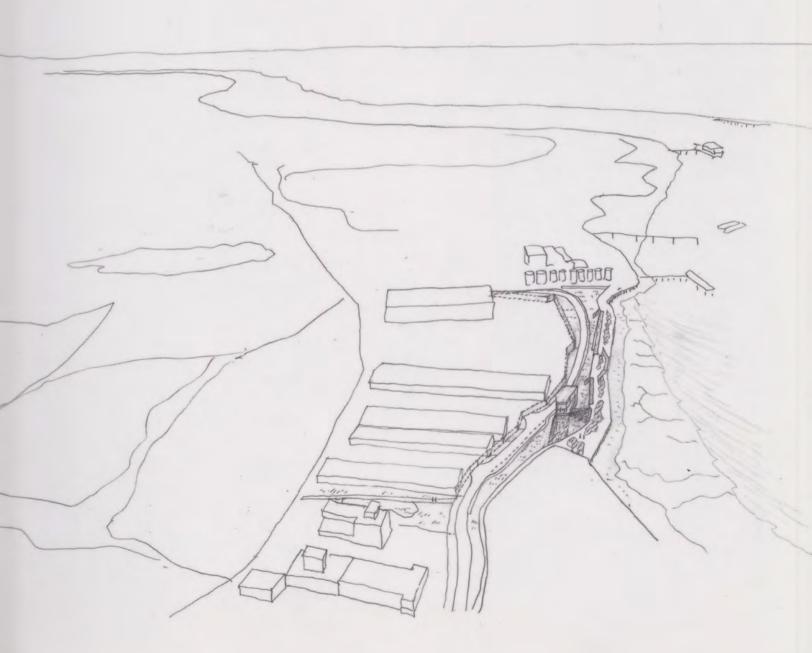
Thema: Infrastructuur en ruimtelijke ontwikkeling

Interview met Jeroen de Willigen Milstein Hall in Ithaca, NY door OMA

Daglicht in ondergrondse ruimtes Interieur: Ontwerpen voor wellness

Jurgen Bey doet onderzoek naar nieuwe werklandschappen

www.deArchitect.nl

Hotel The Exchange Amsterdam

Ontwerpstudio INA MATT

Halverwege het Damrak brengen drie nieuwe initiatieven lucht in de ononderbroken opeenvolging van souvenirshops en grillrestaurants. Eerst is daar designwinkel Options!, dan restaurant Stock en vervolgens de entree van Hotel The Exchange. Ontwerpbureau INA MATT brengt hier samen met modestudenten een vrolijk geïmproviseerde wereld tot leven, die gemaakt is om zichzelf keer op keer te vernieuwen.

Auteur Marit Overbeek Fotograaf Mirjam Bleeker

Het centrum van Amsterdam verrijken met een culturele hotspot, een plek die aantrekkelijk is voor avontuurlijke en nieuwsgierige bezoekers, dat was het doel van The Exchange. Initiatiefnemers zijn Suzanne Oxenaar en Otto Nan, die eerder het Lloyd Hotel & Culturele Ambassade oprichtten aan de Oostelijke Handelskade. Oxenaar en Nan, wiens roots liggen in het Amsterdamse uitgaansleven, maakten van dit hotel meer dan een overnachtingsfaciliteit: het Lloyd is een publiek interieur waar culturele activiteiten plaatsvinden en is uitgegroeid tot een podium voor Nederlands ontwerptalent. Regelmatig worden ruimtes en kamers ingericht door jonge en gerenommeerde Dutch designers. Opnieuw weet het duo slim gebruik te maken van de kansen die de stad biedt. Zo is The Exchange onderdeel van project De Rode Loper, waarmee de gemeente Amsterdam de entree van de stad wil revitaliseren. Via de NV Stadsgoed werd het mogelijk om het project in drie panden aan

Uitgangspunt is dat het hotel zich altijd moet kunnen vernieuwen, net als de mode zelf

het Damrak te realiseren. Deze straat wordt al decennialang gedomineerd door winkels en horeca die zich richten op het massatoerisme, de jonge mensen die naar Amsterdam komen voor de coffeeshops, de Wallen en uitgaan op het Leidseplein. Met The Exchange moet een ander publiek naar dit deel van de stad worden getrokken, en dienen andere retail- en horeca-initiatieven te worden aangemoedigd.

Boven: In een aantal kamers
pakte ontwerpstudio INA
MATT meubels in met grove
katoen.
Onder: Paul Hanraets voorzag
een kamer van stuc, die doet
denken aan geplooide witte

- 1 Kamer Unaware Reality door Iris Kloppenburg
- 2 Kamer Epaulettes door Malu Gehner
- 3 Kamer Misunderstood Creatures door Roos Soetekouw
- 4 Kamer Mattrass Room door Roos Soetekouw
- 5 Kamer Wall Flower door Iris Kloppenburg
- 6 Kamer Eighties Room door Roos Soetekouw
- 7 Kamer Live Handdrawing door Iris Kloppenburg

Voorzijde The Exchange

Voortbordurend op het idee van een catwalk waarop je de stad betreedt, vroegen Oxenaar en Nan studenten van het Amsterdam Fashion Institute (AMFI) de kamers aan te kleden als modellen. Het Nederlands Textielmuseum en Ina Meijer en Matthijs van Cruijsen van Studio INA MATT zijn aangetrokken om de studenten hierbij te begeleiden. De laatste twee ontwierpen ook de bijbehorende designwinkel, restaurant, huisstijl, publieke ruimtes en enkele kamers. Dat designwinkel Options!, restaurant Stock en Hotel The Exchange zijn gehuisvest in gebouwen uit drie verschillende perioden is in het ontwerp sterk benadrukt. Architectenbureau Ons Werk heeft waar mogelijk plafonds verwijderd en glazen vloeren of ramen aangebracht, met verrassende doorkijkjes als gevolg en zicht op het omringende dakenlandschap. Ook hebben zij een eerder verstopte steeg teruggebracht, deze fungeert nu als entree. In restaurant Stock, waar je de hele dag kunt ontbijten, is een glazen wand neergezet zodat gasten en nieuwe bezoekers bij de receptie in het pand ernaast elkaar kunnen bekijken. De hoge, maar diepe panden zijn licht en ruimtelijk gemaakt door ze aan de straatzijde bijna volledig te openen. Deze puien brengen ook lucht in het dichtgeslibte Damrak. De hand van INA MATT toont zich duidelijk in de aanwezige grafische elementen en in de innovatieve omgang met

textiel: de liften kregen een geborduurde jas, het receptiemeubel is een knalrode handtas, de lopers van restgaren lijken gestreepte sokken en de bewegwijzering is op ronde borduurramen aangebracht. Alle badkamers zijn door het ontwerpbureau bekleed met speciaal met Mosa ontwikkelde

In sommige kamers is het begrip aankleding heel letterlijk genomen, in andere vrijer geïnterpreteerd

tegels. Deze tegels zijn op te vatten als de voering van een jas: eenvoudig maar mooi. Andere kamers zijn voorzien van 'ondergoed', grof lichtbruin linnen waarmee meubels en lampen zijn ingepakt, of zijn behangen met borduurramen, die gasten zelf mogen bewerken. Blikvanger is de lichtsculptuur: een enorm collier van tweedehands gekleurde glazen plafonnières.

De kamers aan laten kleden alsof het modellen zijn is een gouden greep van Oxenaar en Nan. Elke kamer heeft een eigen persoonlijkheid, geen enkele is hetzelfde – al is het handschrift van studenten die meerdere kamers inrichtten wel te herkennen. In sommige kamers is het begrip aankleding heel letterlijk genomen, in andere vrijer geïnterpreteerd. Zo zijn kamers van vloer tot plafond bekleed met diverse stoffen, vervaardigd in het Textielmuseum, ingericht met

matrasonderdelen of hangt er een crinoline, strokenrok of molensteenkraag boven het bed. Niet overal is textiel toegepast: ook veegtegels, fotoprints, hout, elektriciteitssnoeren, kunststof, metaal of stuc zijn gebruikt.

Resultaat is een vrolijke collage van handschriften en stijlen, materialen en technieken, beelden en teksten, met een sterk geïmproviseerd karakter, die in alle diversiteit wonderwel een geheel vormen omdat ze huid, aankleding en mode als uitgangspunt hebben. De meeste kamers, vooral die waar veel textiel is gebruikt, hebben een sterk privaat en intiem karakter. Misschien niet gemakkelijk in het onderhoud, maar de wandbekleding is in bijna alle gevallen te verwijderen. Is de 'kleding' versleten, dan zijn de kamers gemakkelijk opnieuw aan te kleden. Uitgangspunt is dat het hotel zich altijd moet kunnen vernieuwen, net als de mode zelf. Het hotelconcept alleen kan niet zorgen voor een verandering van de cultuur op het Damrak, maar in combinatie met designwinkel Options! en restaurant Stock doet The Exchange een goede poging. Het programma en de interieurontwerpen zijn sterk, onderscheidend en uitdagend genoeg om de doelgroep die normaal de Negen Straatjes bezoekt, te verleiden haar koers te verleggen naar dit deel van de stad. En als zij komen, volgen de hippe horecagelegenheden en bijzondere, kleine winkeltjes vanzelf.

Opdrachtgever NV Stadsgoed (eigenaar pand) i.s.m. Lloyd Hotel & Culturele Ambassade

Concept Suzanne Oxenaar & Otto Nan Projectarchitect Onswerk architecten, Amsterdam Interieurontwerp diverse kamers door studenten Amsterdam Fashion Institute: Sofie Sleumer, Anne Wolters, Iris Kloppenburg, Paul Hanraets, Denise de Geijter, Juanita Koerts, Malu Gehner, Roos Soetekouw; diverse kamers door INA MATT, Pingjum

Huisstijl INA MATT, Pingjum

Ontwerp designwinkel OPTIONS! INA MATT, Pingjum; tafel Jo Nagasaka, Tokio (J) Ontwerp restaurant Stock INA MATT, Pingjum

Bouwteam NV Stadsgoed, Airco Team, Nieuw-Vennep, Lloyd Hotel, Amsterdam Aannemer OPUS restauratie, Woerden

Interieurbouwers/aankleders KP interieur, Emmen; DEGO, Nieuwendijk; Textielmuseum, Tilburg; Motex, Amersfoort; lichtketting INA MATT, Pingjum

Overige medewerkers creative manager en begeleiding studenten AMFI Ingrid Horsselenberg; art direction studenten AMFI Matthijs van Cruijsen, INA MATT; Fenneke van Hecke, Nico van Diem, INA MATT; supervisie Motex Ellen van Os, studenten ROC Gooi & Vechtstreek

Amsterdam, projectcoördinatie Stock en Options! Suki Verwiel

Adviseur constructie Loman constructie, Limmen

Adviseur installaties Airco Team, Nieuw-Vennep Deuren MHB, Herveld

Verlichting Van Zijtveld, Mijdrecht; Solid Light Design, Rotterdam; INA MATT, Pingjum

Losse inrichting Textielmuseum, Tilburg; Fabriek NL, Waalwijk, Hay, Muuto

Vloeroppervlakte 1000 m² Voorlopig ontwerp oktober 2010

Definitief ontwerp december 2010

Oplevering december 2011

